

els Estatuts, sense llur aprovació, en la forma que li donà la gana.

L'actual adhesió—fermament mantinguda per Pérez Mateos i altres Consellers a l'obra dels Estatuts—àdhuc després d'haver-se'n iniciat el treball de crítica i caiguda ja la dictadura, la crec deguda, més que al pregon convenciment de la seva excel·lència, en l'entestament de no voler rectificar una posició falsa inicialment adoptada. En el primer moment, en el d'apoteosi, s'associaren amb el cor lleuger a l'obra dictatorial que triomfava i després els sabé greu de declarar que no era seva—i com més temps passi més greu els sabrà—trobant-se així en un carreró sense sortida i amb l'obligació de mantenir conviccions que no vull creure que vertaderament tinguin.

Solament així m'explico que Pérez Mateos, que en la reunió de Barcelona a què feia primer referència es declarà un admirador sincer del nostre Sindicat i de la nostra Mutual i que posteriorment estigué en llurs oficines, l'organització de la qual lloà en elevades paraules, s'atreveixi a defensar ara la disposició addicional 5 dels nous Estatuts, la qual, copiada al peu de la lletra diu: *Los Colegios oficiales de Médicos y su Consejo general, serán las únicas entidades de esta clase profesional que gocen de existencia oficial; queda prohibida la intromisión en ellas de otras agrupaciones, cualquiera que sea su nombre (Sindicatos, Federaciones, etc.)*

I de què Pérez Mateos defensa aquesta disposició amb energia no en podem pas dubtar, si llegim el que diu en la circular enviada per ell als Col·legis, en la que dona com un avantatge: *El reconocimiento claro y concreto, ante la multiplicidad de Entidades que "pretenden" llevar la voz de la clase, de ser los Colegios de Médicos los únicos organismos profesionales que gocen de existencia oficial.*

El mot *pretenden*, en l'original no ve subratllat. L'he posat jo entre cometes, per a remarcar el seu to altament pejoratiu i que Pérez Mateos, menys que ningú, no té dret a usar, puix ell sap bé com pensem els Metges catalans, puix hom li ho ha explicat a bastament, i sap també que el nostre Sindicat no *pretén* representar l'estament mèdic català, sinó que realment la representa. Pérez Mateos, en dir això, o bé es contradia amb ell mateix, o bé fa un *trop de zèle* que, per altra

banda, és fora de lloc ara que ha caigut la dictadura.

Aquesta disposició addicional número 5 de l'Estatut, és la que porta més mala baba contra nosaltres. Un distingit company tarragoní, fent remarcar que els Estatuts apareguren a la *Gaceta* quan ja havien estat bandejats els dictadors, ens contava com en certes comèdies el traïdor, ferit de mort, es revolca per terra i topant amb la mà una pistola carregada, la dispara contra l'home bo. Deia molt bé el company tarragoní i, precisant encara més, afegeixo: l'home bo és el nostre Sindicat i l'esperit liberal que representa; el traïdor ferit de mort és l'esperit reaccionari, l'estúpid esperit assimilista que voldria fondre el nostre particularisme dins d'un unitarisme enerador. El tret que surt de la pistola, són els nous Estatuts.

Digui el que vulgui Pérez Mateos, aquests Estatuts són l'obra pòstuma de la dictadura. Quan diu que els de 1925 eren també dictatorials i portaven la firma del mateix ministre indesitjable, hi estic conforme; quan diu que en 1927 els dictadors volgueren promulgar-ne un altre que era pitjor que tots i que lliurava l'estament mèdic, lligat de peus i mans al ministre de la Governació i als governadors civils, el crec i només cuito a demanar-li el nom de la mala animeta que empenyia els dictadors a cometre amb nosaltres semblant bajanada. Però per tots els Sants, que no es cansi més en sostenir que els Estatuts del 1930 no són obra de la dictadura. És preferible al capdavall que siguin l'obra d'aquesta que no la d'uns metges.

Només cal obrir els Estatuts per a sentir el baf ordenancista i unitarista que respiren. L'article primer ja n'és una mostra, quan *nega personalitat col·legial independent o autònoma a qualsevulla agrupació de Metges residents al territori del Col·legi provincial*, i, per consegüent, declara per sempre més sotmesos a l'autoritat de la Junta del Col·legi (llegeixi's Capital de la província) tots els altres nuclis que puguin haver-hi, àdhuc essent més puixants que la mateixa capital, com és el cas de Vigo i La Coruña.

L'article tercer defineix la missió del Col·legi. Hi trobem dues novíssimes missions: a) *Organizar la distribución y expendición de los impresos oficiales para recetas y certificaciones médicas,*